

Galbūt per anksti

Kiekviena nuotrauka įsižiūrėjus, įsigilinus labiau gali atskleisti kokią nors istoriją. Vienos iš jų būna labai banalios, kasdieniškos. Tačiau kitos – labai įdomios, pasakojančios ne vieno žmogaus istoriją. Ši nuotrauka yra viena iš tokių. Visų žmonių, esančių nuotraukoje, istorijoms aprašyti neužtektų vieno sąsiuvinio, todėl čia atskleisiu tik kelias, įdomiausias, ryškiausias istorijas.

Pamačius šią nuotrauką pirmiausia man kilo klausimai, kas čia vyksta ir kas tie žmonės. Pasiklaususi mamos sužinojau daug įdomių, keistų ar net baisių dalykų. Nuotraukoje vyksta vestuvės. Tuokiasi Daiva ir Povilas. Jie buvo mano mamos kaimynai, todėl nuotraukoje matyti ir visa mano mamos šeima. Iš veidų matyti, kad visi džiaugiasi ar bent jau stengiasi pasidžiaugti jaunavedžių laime. Tačiau niekas nežinojo, kad jų istorija baigsis taip greitai, kaip ir prasidėjo.

Daiva ir Povilas susipažino Purvaičių kaime. Jie gyveno netoliese, todėl dažnai matydavosi. Povilui jau nuo pat pirmų dienų patiko Daiva. Ją taip pat žavėjo Povilas. Po savaitės bendravimo jie pradėjo susitikinėti. Pasimatymai, dovanos, pokalbiai iki išnaktų, vėlyvi pasivaikščiojimai ir saulėlydžio stebėjimai visiems sudarė išpūdį jog jie tobulai tinka vienas kitam. Taip pat manė ir Daiva su Povilu. Visi pritarė jų

draugystei. Jie atrodė jauni ir tikrai įsimylėję. Atrodė, jog kartu bus iki gyvenimo galo. Po mėnesio draugavimo Povilas nusprendė, kad laikas pasipiršti Daivai – juk jie kartu žadėjo būti amžinai. Tai kodėl to nepadarius Dievo akivaizdoje.

Nuotraukoje matyti, jog susirinko visi: kaimynai, draugai, giminės. Visi džiaugėsi Daivos ir Povilo laime. Kai kurie širdyje net pavydėjo tokios meilės istorijos. Prisiekus meilę iki gyvenimo galo Dievui, jie nusprendė atšvęsti gražioje sodyboje netoli Plungės. Visi svečiai linksmynosi, taip pat ir mano tėvai, ir mano brolis Nerijus. Jį buvo patikėta saugoti kitiems vaikams, vyresniems už jį, nes jis buvo tik vienerių metų. Visi vaikai žaidė kieme netoli tvenkinio. Vienas iš vyresnelių nusprendė pažaisti slėpynes. Visi išsilakstė kas kur, o mano brolis taip ir liko vienas, nes nemokėjo dar vaikščioti. Jis tik mažais žingsneliais rėpliojo pirmyn. Jis nė pats nesuprato, kur jis keliauja. O keliavo jis tvenkinio link. Ir jau buvo bešliaužias į vandenį, jei ne dėdė Steponas. Jis pribėgęs pakėlė mažąjį keliauninką ir nunešė į vidų mano tėvams. Steponas jiems papasakojo, kas nutiko. Mano tėvai džiaugėsi, kad viskas baigėsi laimingai, tačiau su vyresniais vaikais daugiau Nerijaus nepaliko.

Kitą dieną išsiskirsčius visiems svečiams jaunieji grįžo namo. Jie buvo tokie laimingi, kad pagaliau yra kartu. Nuo tos dienos jų gyvenimas pasikeitė. Tačiau ne visai į gerąją pusę. Jie net nepastebėjo, kaip prasidėjo barniai ir nesutarimai. Povilas buvo mėgstantis išgerti, o Daivai tai labai nepatiko. Kiekvieną kartą kai jis grįždavo išgėręs namo, Daiva ant jo pykdavo. Tačiau ir Povilas nesėdėjo rankų sudėjęs. Dažniausiai šaukdavo atgal. Jam nepatiko, jog Daiva ant jo pyksta visada ir visur. Tokie nesutarimai ilgai nesitęsė. Daugiau pora kartu neištvėrė. Praėjus mėnesiui laiko jie išsiskyrė. Visi stebėjosi, kaip taip galėjo atsitikti. Juk tokia graži pora buvo! Tačiau negalima spręsti apie knygą iš jos viršelio. Taip ir santykiuose. Niekas nežinojo apie jų sutarimus. Aplinkiniams jie rodė tik gražiąją savo gyvenimo pusę.

Kartais jauni žmonės per daug skuba. Per daug skuba gyventi, įsimylėti, susituokti. Juk mes turime visą gyvenimą padaryti tai, ką trokštame.

Ši istorija išmokė mane atidžiau rinktis. Rinktis ne tik žmogų, kuris bus šalia, bet ir paprasčiausius dalykus. Juk gyvenimas susideda iš pasirinkimų. Jeigu nori kitokio gyvenimo, turi daryti kitokius sprendimus.

Dovilė Kasparavičiūtė, Klaipėdos „versmės“ progimnazijos 8f klasės mokinė